

Voda v informiranih kozarcih drastično spremeni svoje lastnosti

Raziskave v Moskvi

O informiranih kozarcih, ki so nastali v raziskovalni skupini Hydronic in so postali znani po vsej Sloveniji, so mnenja različna. Tisti, ki so spoznali njihovo učinkovitost, kupujejo nove, za prijatelje in sodelavce.

Vrsta znanstvenikov v Sloveniji preučuje njihovo delovanje in se ne želi pojavljati v javnosti, da se jim ne bi posmehovali kolegi kot na primer biolog Jurij Kus, vodja laboratorija javnega podjetja Vodovod kanalizacija, ki je prizadevanja domačih znanstvenikov označil za "garažne poskuse". Ne da bi sploh kaj osebno preverjal, je slovenski javnosti napisal kopico svojih "ugotovitev", seveda v ponižujočem tonu. Pričakovali bi, da bi človek, ki vodi tako ugleden, dobro opremljen in ne navsezadnje tudi pomemben laboratorij, delovanje kozarcev ali vitalizatorja Hydronic izmeril, kot so to storili denimo na Zavodu za zdravstveno varstvo v Mariboru, slovenskem najuglednejšem laboratoriju za analizo vod ali pa na Inštitutu za celulozo in papir. Njihove podatke smo objavili v Misterijih. Ker gospod Jurij Kus vodi javni laboratorij in ne kaže prav nobenega zanimanja za novosti, bi bilo morda mogoče, da to stori kdo drug iz laboratorija, ki več ve in je predvsem korekten, kar se od znanstvenika pričakuje, a za Kusa ne vemo, če to je. In če kdo na pamet komentira podatke o tujih raziskavah, kako potem sporoča podatke iz javnega laboratorija, ki mu načeluje? Javno se norčuje iz podatkov, ki so jih ugotovili na Fakulteti za kemijsko tehnologijo Univerze v Mariboru, ne da bi sam kar koli preveril, ne on ne njegov somišljenik, menda "kemik", Mark Stanojevič.

Voda v mariborskih Treh ribnikih

Orgonsko nabiti kozarci spremenijo tiste lastnosti vode, ki so pomembne za potek izgorevanja v njej. Raziskave so pokazale, da hranjene vode v teh kozarcih drastično spremeni njene lastnosti.

ima po ugotovitvah raziskovalca biologa Petra Firbasa le še 10,74-odstotno genotoksičnost in jo je torej mogoče piti, saj je isti avtor nameril na vodovodnih pipah v Domžalah 12,19, v Ljubljani 15,53, v Celju 18,75, v Mariboru 12,71 in v Kranju 17,39-odstotno genotoksičnost.

Dobri rezultati so prišli tudi s piščančje farme na Štajerskem, v kateri je vitalizirano vodo pilo 12.500 piščancev,

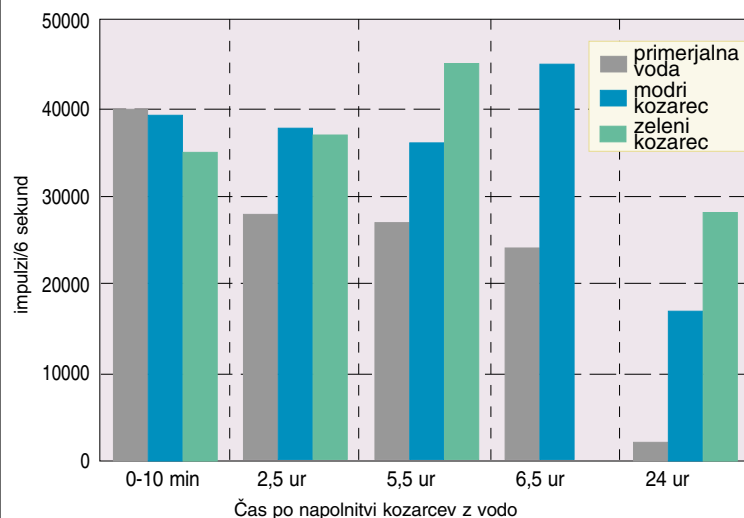
prav toliko pa jih je bilo v kontrolni skupini in so pili običajno vodo. Piščanci iz poskusne jate so pili s Hydronicom vitalizirano vodo od štirinajstega dne do zakola, torej en mesec. Na 45. dan, ko so jih zaklali, so imeli v povprečju osem deagramov več kot oni iz kontrolne jate. V skupini, ki ni pila vitalizirane vode, je poginilo 194 piščancev, v tisti z oživljeno vodo pa le 71. Meritve genotoksičnosti so pokazale, da ima voda v kraju, kjer je piščančja farma 22,22-odstotno genotoksičnost, vitalizirana pa 13,34.

Vzpodbudni rezultati prihajajo tudi od drugod. Veliko bolj natančni podatki pa bodo znani, ko bodo končana opazovanja na ljubljanski Biotehniški fakulteti, na oddelku za zootehniko v Grobljah.

Dokaj obsežna raziskava teče tudi v Moskvi, na Fakulteti za biologijo državne univerze Lomonosov. Natančnejše poročilo o prvih preiskavah obnašanja vode bo dosegljivo šele prihodnje leto. Vodi jih izredni prof. V. Voeikov, dr. sc. (E-pošta: vvl@soil.msu.ru). Tokrat pa objavljamo le preliminarne podatke prof. dr. Voeikova o učinkih orgonsko nabitih kozarcev na oddajanje fotonov iz klorirane vodovodne vode:

"Nedavno smo ugotovili, da je klorirana vodovodna voda vir nizkointenzivnega oddajanja fotonov. Da bi snov oddajala fotone v vidnem območju elektromagnetnega spektra, mora biti bodisi segreta na več sto ali tisoč stopinj bodisi morajo v njej potekati zelo posebna fizikalna ali kemična dogajanja. Najverjetnejša razlaga oddajanja fotonov iz vode je, da v njej potekajo reakcije s prostimi radikali. Takšne reakcije v klorirani vodovodni vodi lahko potekajo, ker med kloriranjem vode, ki vsebuje velike organske molekule, lahko nastajajo prosti radikali. Ti radikali utegnejo biti tudi

tega zelo dolgoživi. Znano je, da lahko prosti radikali pretvorijo kisik v tako imenovane "reaktivne vrste kisika" (ki so prav tako prosti radikali), slednje pa je mogoče v vodi identificirati z dodajanjem posebnih snovi. Tako se na primer po dodatku ene takšnih snovi, "luminola", vodi, v kateri nastajajo reaktivne vrste kisika, močno poveča intenzivnost oddajanja fotonov. Zato raven luminiscence v vodi v prisotnosti luminola odraža relativni delež nastajanja reaktivnih vrst kisika, posredno pa odraža tudi intenzivnost oksidacijskih dogajanj v njej. Ilustrativno rečeno je oddajanje fotonov iz vode znak izgorevalnih dogajanj, ki v njej potekajo, čeprav se že omemba gorenja v vodi zdi povsem protislovna.

Toda procese izgorevanja v vodi še slabo razumemo. Ne glede na to pa lahko predvidevamo, da so ti procesi, ta dogajanja, podobno kot dogajanja pri navadnem sežiganju, zelo odvisni od lastnosti sistema, v katerem poteka-

jo. Vzemimo običajno kmečko peč: kolikor bolj je zgrajena, toliko bolj vroč je v njej ogenj in toliko bolj ekonomično se izrablja kurivo. Po analogiji lahko rečemo, da bo tudi učinkovitost izgorevanja v vodi odvisna od razmer v sistemu, v katerem poteka, se pravi od "konstrukcije vode", če lahko tako rečemo. S tega stališča smo se odločili raziskati, ali organsko nabiti kozarci spremenijo tiste lastnosti vode, ki so pomembne za potek izgorevanja v njej. Dejansko so rezultati pokazali, da hranjenje vode v teh kozarcih drastično spremeni njene lastnosti, kar razkriva od luminola odvisno oddajanje fotonov iz nje.

Podatke iz značilnega poskusa prikazuje slika. Tri kozarce - iz modrega, zelenega in navadnega stekla, ki so bili približno enakih dimenzij kot organsko obdelani kozarci - smo napolnili z vodovodno vodo in jo v njih v laboratoriju pustili stati en dan. Vzorce vode smo vzeli iz kozarcev takoj, potem pa ob določenih časih. Luminol smo dodali delu vode iz vseh kozarcev, štetje oddajanja fotonov pa

smo opravili z občutljivim detektorjem fotonov. Vidimo lahko, da se voda iz organsko nabitih kozarcev obnaša zelo drugače od primerjalne vode. Pri slednji je upadanje oddajanja fotonov bolj ali manj gladko in 24 ur po natakanju vode iz napeljave znaša intenzivnost njene luminiscence približno 10 odstotkov začetne intenzivnosti. Pri vodi v kozarcih, ki je imela uvodoma skoraj enako intenzivnost oddajanja fotonov kot primerjalna voda, pa je potek precej bolj zapleten. Najprej se oddajanje fotonov iz nje pomembno poveča, preseže izvirno intenzivnost ter se šele 24 ur potem, ko je bila voda natočena iz napeljave, zmanjša pod izhodiščno intenzivnost. Zanimivo je, da so časovni parametri obnašanja vode v zelenih in modrih kozarcih različni, čeprav je splošna tendenca enaka.

Ta poskus sam po sebi seveda ne govori, da je voda v kozarcih "boljša" ali "slabša" od kontrolne vode, kar zadeva lastnosti, pomembne za uporabnika. Povsem nedvomno pa kaže, da se zaradi stika z organsko nabitimi kozarci v njej nekaj zelo pomembno spremeni. Na temelju tega, kar vemo o naravi oddajanja fotonov iz vode, lahko zdaj rečemo le, da "gorenje" v takšni vodi poteka mnogo učinkoviteje in dalj časa kot v navadni vodi. Opazovani pojav je zelo zanimiv s stališča kemije in fizike vode in nedvomno potrebuje skrbno nadaljnje raziskovanje" končuje svoje poročilo prof. dr. Voeikov.

Izredni prof. V. Voeikov, dr. sc.
Moskovska državna univerza
E-pošta: vl@soil.msu.ru